

HØRINGSNOTAT

Center i departementet

Undergrund, viden og
adfærd

Team

Undergrund og forskning

Dato

5. september 2023

J nr. 2022-724

/ pemad

Høringsnotat vedr. forslag til lov om ændring af lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (radioudstysloven), lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) samt lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v. (masteloven)

Forslag til lov om ændring af lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (radioudstysloven), lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) samt lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v. (masteloven) blev sendt i ekstern høring den 23. maj 2023 med frist for afgivelse af høringssvar den 23. juni 2023. Forsvarsministeriet fik udsat fristen til den 27. juni 2023.

Der er modtaget i alt fire høringssvar i høringsperioden.

Følgende to høringssvar har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- Teleindustrien (TI)
- Datatilsynet

Følgende to høringssvar har oplyst, at de ingen bemærkninger har til lovforslaget:

- Departementet for Boliger og Infrastruktur (Grønland)
- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

Nr. 1: Fastsættelse af nærmere regler om universaloplader

Nr. 2: Tilsynsbeføjelse og omkostningsdækning i mastelejesager

Nr. 3: Beføjelser vedr. nye mastelejemetoder

Nr. 4: Kommunal støtte til etablering af bredbåndsnet

Nr. 5: Metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier

Nr. 6: Indhentelse af oplysninger om elforbrug fra Energinet

Nr. 7: Dokumentation og statistik, der kan understøtte den grønne omstilling

Nr. 8: Indberetning af radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner

Nr. 9: Forslag til yderligere ændringer

Ad nr. 1: Fastsættelse af nærmere regler om universaloplader

Teleindustrien (TI) henstiller til, at den nærmere udmøntning af beføjelsen gennemføres efter dialog med telebranchen, som sælgere af udstyr særligt i forhold til overgangsregler for udstyr på lager m.m.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det af radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, fremgår, at kravene om anvendelse af universaloplader af typen USB-C skal gælde fra den 28. december 2024. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har på den baggrund ikke mulighed for at ændre implementeringsdatoer eller indføre overgangsregler for udstyr på lager m.m.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at ændringen af radioudstyrsdirektivet alene omfatter de såkaldt væsentlige krav. Sådanne væsentlige krav retter sig mod fabrikanter og importører af radioudstyr, som bringer radioudstyret i omsætning.

Det nye væsentlige krav vil gælde for radioudstyr, der bringes i omsætning efter den 28. december 2024. Det radioudstyr, som konkret findes på et lager m.m. frem til den 28. december 2024, er forventeligt allerede gjort tilgængeligt på markedet og vil derfor ikke være omfattet af reglerne.

Ad nr. 2: Tilsynsbeføjelse og omkostningsdækning i mastelejesager

Teleindustrien (TI) er enig i, at det er væsentligt, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI) kan agere effektivt som tilsynsmyndighed, og støtter derfor, at det i telelovens § 60 a, stk. 2, tydeliggøres, at SDFI har kompetence til at træffe afgørelser af indgribende karakter rettet mod offentlige myndigheder, fx vilkår om en væsentlig justering i op- eller nedadgående retning af den lejepris, der er aftalt mellem parterne.

I forhold til forslaget om, at SDFI får mulighed for at få dækket ekstraordinære omkostninger for styrelsen forbundet med tilsynsopgaven, herunder omkostninger til ekstern ekspertbistand i forbindelse med, at styrelsen i en konkret sag skal fastlægge markedsvilkår for et offentligt ejet areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v., har TI noteret sig, at der ikke vil være tale om dækning af styrelsens interne tids- og ressourceforbrug, samt at kravet om dækning af ekstraordinære omkostninger vil blive rettet mod myndigheden, hvis der er tale om et generelt tilsyn initieret af SDFI, eller af den af parterne – en myndighed eller en udbyder – i en klagesag, som ikke får medhold.

TI er principielt imod, at parter i en klage eller et tilsyn pålægges omkostninger til indhentelse af bistand til SDFI i forbindelse med varetagelse af styrelsens opgaver, herunder tilsynsforpligtelser. TI foreslår derfor, at bestemmelsen udgår af lovforslaget. TI finder, at det er statens opgave at sørge for, at enhver offentlig myndighed har tilstrækkeligt med ressourcer til at varetage et lovpligtigt tilsyn. Såfremt en sådan omkostningsdækning indføres, finder TI det væsentligt, at en dækning af omkostninger til ekstern bistand minimeres mest muligt og i øvrigt pålægges som foreslået, så en udbyder ikke risikerer at skulle dække omkostninger for udredning af en fejlagtig pris eller andre vilkår i en lejeaftale fastsat af en myndighed.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at formålet med Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs (SDFI) tilsyn er at sikre, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet er indgået på markedsvilkår. SDFI kan indlede en tilsynssag mod en offentlig myndighed af egen drift eller på grundlag af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet.

Markedsvilkår er ikke en eksakt størrelse, og vurderingen af markedsvilkår skal foretages under hensyntagen til de specifikke forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det konkrete areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. SDFI besidder ikke nødvendigvis de fornødne kompetencer til at fastsætte markedsvilkår og har ikke nødvendigvis den fornødne indsigt i, hvilke hensyn og kriterier der vil skulle danne grundlag for fastsættelse af markedsvilkår i konkrete tilfælde. For at få oplyst en tilsynssag tilstrækkeligt og med henblik på at kunne træffe en saglig og fagligt korrekt afgørelse, vil SDFI derfor i konkrete sager i nødvendigt omfang søge bistand hos øvrige relevante statslige myndigheder, der udlejer arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v., og som har indgående kendskab til de hensyn og kriterier, der er afgørende for værdiansættelsen af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Såfremt det ikke er tilstrækkeligt, kan det være nødvendigt at gøre brug af anden ekstern ekspertbistand, fx en ejendomsmægler eller en konsulent, med henblik på at fastlægge vilkår, der afspejler markedsvilkår for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v.

SDFI har endnu ikke modtaget eller behandlet en klage og forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. I fravær af sådanne sager vil det være uhensigtsmæssigt at forsøge at opbygge de relevante kompetencer til sager, der nødvendiggør konsulentbistand, internt i SDFI.

Det beløb, som SDFI vil kunne opkræve, vil alene, men fuldt ud, skulle modsvare de faktiske ekstraordinære omkostninger, som SDFI har afholdt. Det vil således være tale om et rent omkostningsdækkende beløb, som udelukkende skal kunne dække SDFI's ekstraordinære omkostninger i forbindelse med en tilsynssag. SDFI vil i den forbindelse søge at sikre, at de ekstraordinære omkostninger minimeres mest muligt og ikke overstiger det absolut nødvendige. Det er ikke hensigten, at SDFI skal kunne få dækket sine generelle omkostninger forbundet med tilsynet, herunder SDFI's interne tids- og ressourceforbrug og sædvanlige processkridt i sagsbehandlingen i forbindelse med en tilsynssag. Det er endvidere ikke hensigten, at SDFI skal have en økonomisk indtjening, eller at SDFI's tilsynsvirksomhed generelt skal være gebyrbelagt.

For at sikre, at SDFI kontinuerligt fører et sagligt og effektivt tilsyn, vil SDFI med forslaget blive bemyndiget til at fastsætte regler om opkrævning af beløb til dækning af SDFI's ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet. Hermed vil SDFI endvidere kunne foretage en nærmere afgrænsning af de ekstraordinære omkostninger, som SDFI vil kunne kræve betalt af en part i en tilsynssag.

SDFI vil alene kunne kræve et beløb til dækning af SDFI's ekstraordinære omkostninger i konkrete tilsynssager, som SDFI rejser af egen drift, eller som indbringes for SDFI.

Indleder SDFI af egen drift en tilsynssag mod en offentlig myndighed, vil SDFI kunne opkræve et beløb til dækning af SDFI's ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet af den pågældende offentlige myndighed, som SDFI's tilsyn er rettet mod.

Indleder SDFI en tilsynssag mod en offentlig myndighed på grundlag af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet, vil SDFI kunne opkræve et beløb til dækning af SDFI's ekstraordinære omkostninger hos den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, og som ikke får medhold i sin klage, eller hos den offentlige myndighed, som SDFI's afgørelse er rettet mod, såfremt den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, får medhold i sin klage.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil på baggrund af TI's hørings svar ændre lovforslaget således, at det af de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 3, vil fremgå, at SDFI skal søge at sikre, at de ekstraordinære omkostninger minimeres mest muligt og ikke overstiger det absolut nødvendige.

Ad nr. 3: Beføjelser vedr. nye mastelejemetoder

Teleindustrien (TI) anfører, at udbydernes processer for håndtering af lejeaftaler ikke er fastlagt med henblik på at kunne udlevere aftalerne eller oplysninger herom til myndigheder. En indførelse af et krav om, at oplysninger skal udleveres i større omfang og på bestemte måder, vil indebære en væsentlig økonomisk og administrativ byrde for udbyderne, der vil øges, jo oftere udbyderne skal foretage sådanne udleveringer. TI opfordrer derfor til, at det tilføjes i bemærkningerne til bestemmelsen, at udmøntning af den foreslåede nye hjemmel skal ske på baggrund af dialog med interessenterne med henblik på at begrænse byrdene ved indhentelsen i størst muligt omfang.

Endelig anfører TI, at udleveret materiale ikke nødvendigvis vil give et retvisende billede i forhold til en reel markedspris, da der er tale om et ikke korrekt fungerende marked. Dette sås bl.a. i en tidligere konsulentundersøgelse gennemført af Energistyrelsen som telemyndighed, som indikerede, at der er lokale monopoler og udnyttelse af forhandlingsposition/markeds magt.

TI bemærker i øvrigt, at det er afgørende for en effektiv udrulning af dækning i hele Danmark, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udmønter beføjelsen til at fastsætte regler om metoder for beregning af masteleje i forhold til offentlige myndigheder, da disse spiller en væsentlig rolle som potentielle udlejere af arealer til etablering af master og antenner. TI bemærker i den forbindelse, at det er erfaringen fra styrelsens tidligere anbefalinger vedr. beregningsmetoder, at det ikke vil være tilstrækkeligt at udarbejde en vejledning eller andre typer af anbefalinger. Der er behov for fastsættelse af egentlige regler i en bekendtgørelse. I modsat fald risikerer udrulningen fortsat at blive forsinket eller forhindret af forskelle i metoder til fastlæggelse af pris for udlejning. Det må bl.a. forventes, at der vil være myndigheder, der vil anvende andre metoder end den/de anbefalede, hvis der alene bliver tale om en vejledning i stedet for bindende regler. Kommuner efterspørger i stor stil en konkret beregningsmetode/-model, der kan fastsætte markedsprisen. Der er ingen forventning om, at en vejledning i overvejende grad vil ændre de nuværende udfordringer med meget differentierede metoder for prisfastsættelse på tværs af kommunegrænser.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at på baggrund af en ændring af ejendomsvurderingsloven samt initiativer i teleforliget fra 2018 og teleaftalen fra 2021 er Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI) i gang med at udvikle metoder, som skal erstatte metoden med den offentlige vurdering som beskrevet i SDFI's vejledning om markedsleje ved udlejning af arealer til brug for digital infrastruktur, som grundlag for beregning af lejepriser.

For at sikre, at sådanne nye metoder vil kunne implementeres og anvendes af offentlige myndigheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, kan det være nødvendigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler, der måtte være nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne. Det kan fx være regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale, som skønnes relevant, rettet mod udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndigheder, herunder om fremgangsmåden for fremsendelse af oplysninger og materiale. Det kan fx vedrøre indhentning af eksisterende lejeaftaler vedr. mobilmaster og -antenner eller andre lejemål, som er sammenlignelige hermed.

Der er alene tale om en bemyndigelsesbestemmelse. I det omfang bestemmelsen udmøntes, kan det indebære visse økonomiske og administrative konsekvenser for de udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndigheder, som måtte blive pligtsubjekter. Ved en udmøntring af bestemmelsen vil klima-, energi- og forsyningsministeren og SDFI derfor i relevant omfang inddrage relevante interessenter med henblik på at fastsætte regler, der er mindst muligt byrdefulde for eventuelle pligtsubjekter, men tilstrækkelige til at opfylde formålet.

I henhold til den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, er klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiget til at fastsætte regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, på hvilke offentlige myndigheder kan indgå aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har noteret, at TI finder det afgørende for en effektiv udrulning, at klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter beføjelsen i den pågældende bestemmelse i teleloven til at fastsætte regler om metoder for beregning af masteleje i forhold til offentlige myndigheder. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget ikke vedrører klima-, energi- og forsyningsministerens eksisterende kompetence til at fastsætte regler om sådanne metoder. Det bemærkes i øvrigt, at det vil være en politisk beslutning, hvorvidt metoderne, som SDFI er i gang med at udvikle, skal være genstand for egentlig regulering i form af en bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil på baggrund af TI's hørings svar ændre lovforslaget, således at det af de specielle bemærkninger til den foreslåede ændring af telelovens § 60 a, stk. 5, vil fremgå, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med en eventuel udmøntring af bestemmelsen i relevant omfang skal inddrage relevante interessenter med henblik på at fastsætte regler, der er mindst muligt byrdefulde men tilstrækkelige til at opfylde formålet.

Ad nr. 4: Kommunal støtte til etablering af bredbåndsnet

Teleindustrien (TI) bemærker, at den danske telepolitik's overordnede principper om markedsbaseret udrulning og teknologineutral regulering har skabt en positiv udvikling på det danske telemarked med et højt investeringsniveau og velfungerende konkurrence, og at branchen har sikret, at langt størstedelen af danskerne i dag har adgang til højhastighedsbredbånd og/eller god adgang via mobile løsninger.

TI opfordrer til, at eventuel kommunal støtte tilpasses, således at denne i videst mulig grad tilskynder, at adresser, der er længst væk fra at få et rent kommercielt tilbud om at blive tilsluttet højhastighedsbredbånd, kan opnå støtte. Det gælder blandt andet for den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, som vil give kommunalbestyrelser mulighed for at give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet i medfør af de minimis-forordningen, dvs. støttebeløb på op til 200.000 euro over tre år til en enkelt virksomhed.

TI anfører, at det i lovforslaget bemærkes, at det er antagelsen, at støtten, "som følge af det lave støtteloft, ikke forventes at påvirke konkurrencen eller den markedsbaserede udrulning negativt." TI bemærker hertil, at selvom dette er forudsætningen i forordningen, så kan beløb på 200.000 euro til en enkelt udbyder under visse omstændigheder udgøre en væsentlig forskel på det meget konkurrenceprægede telemarked. TI finder det derfor vigtigt, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI), som foreslået, gives mulighed for at fastsætte yderligere rammer for kommunernes udnyttelse af de minimis-forordningen for at sikre målretning af eventuelle støttemidler til adresser, der har mindst mulighed for at opnå dækning på kommercielle vilkår. Det er i den forbindelse positivt, at SDFI blandt andet forventes at fastsætte regler om, hvilke adresser en kommune vil kunne støtte samt sikring af muligheden for engrosadgang til de støttede adresser.

TI bemærker i øvrigt, at der i teleforliget fra 2021 var enighed om, at mobilt bredbånd kan medregnes til opfyldelse af bredbåndsmålsætningen, såfremt mobilsekskaberne i samarbejde med SDFI udarbejder en metode, der gør det muligt at sammenligne hastighederne af mobilt bredbånd og fastnet bredbånd. Mobilt bredbånd bør også indgå i grundlaget for at fastlægge, hvilke adresser kommuner kan give de minimis-støtte til.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at formålet med bestemmelsen i § 60 f, stk. 2, der vedrører den kommunale støtteramme, er at fremme udrulning af faste bredbåndsnet i områder, hvor markedet ikke kan løfte udrulningen alene, ved at skabe klare rammer for kommunernes støtte hertil.

Hvad angår kommunernes mulighed for at give de minimis-støtte, så påtænker Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI) ikke for nuværende at fastsætte andre regler for kommunal støtte, end dem, som følger direkte af de minimis-forordningen. SDFI vil dog vejlede kommunerne om de minimis-reglerne, og i den forbindelse vil styrelsen opfordre kommunerne til, at de alene giver støtte til adresser, hvor der ikke er udsigt til, at markedet vil levere højhastighedsbredbånd. Skulle det efterfølgende vise sig, at der fx er særlige forhold, som medfører et behov for fastsættelsen af yderligere rammer, så har SDFI mulighed herfor, jf. lovforslagets § 60 d, stk. 2.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig, at TI bemærker, at det beløb, der kan ydes i støtte i medfør af de minimis-forordningen, under visse omstændigheder kan udgøre en væsentlig forskel på det danske telemarked. Det er imidlertid ministeriets vurdering, at det henset til støtteloftets størrelse ikke anses for at have en væsentlig effekt på markedet, hvis en kommune yder støtte i medfør af forordningen. Hertil kan det bemærkes, at Europa-Kommissionen anser de minimis-støtte af en beskeden størrelse og med en begrænset konkurrenceforvridende effekt, og at den derfor i praksis ikke anses for værende statsstøtte.

Ad nr. 5: Metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier

Teleindustrien (TI) finder det væsentligt at gennemføre den politiske beslutning i teleforliget fra 2021 om, at mobilt bredbånd kan medregnes til opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen gennem udvikling af en metode, der gør det muligt at sammenligne hastighederne af mobilt bredbånd og fastnet bredbånd. TI ser dog ikke noget behov for, at ministeriet skal kunne pålægge netejere at udvikle sådan en metode.

En sådan forpligtelse vil være meget byrdefuld for netejere, da udvikling eller ændring af beregningsmetoder for mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier er omfattende, hvilket

understøttelse af oplysningerne til tjekditnet.dk tidligere har demonstreret. TI foreslår derfor, at bestemmelsen fjernes fra lovforslaget.

Det er TI's forståelse, at det element, som Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (KEFM) og Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI) anser for mest væsentligt at adressere i forbindelse med at kunne sammenligne mobilt bredbånd med andre teknologier, er en beregning af uploadhastighed i forhold til downloadhastighed for mobilt bredbånd.

TI bemærker, at man har præsenteret et forslag til målemetode for KEFM og SDFI. Denne metode indebærer, at uploadhastigheden beregnes som 10 pct. af downloadhastigheden på 4G og 5 pct. af downloadhastigheden på 5G. Dette ligger i forlængelse af den mangeårige dialog samt det langvarige og konstruktive samarbejde mellem telebranchen og hhv. ministeriet og styrelsen med henblik på løbende udvikling og vedligehold af metoder til beregning af dækning, som bl.a. kan indgå i tjekditnet.dk.

TI finder, at det på den baggrund fremstår ubegrundet og unødigt indgribende at indføre en sådan forpligtelse. TI ser intet behov for at kunne udstede påbud om udvikling af metoder.

TI anfører i forlængelse heraf, at såfremt det fastholdes at indføre en påbudsbestemmelse, bør den foreslåede formulering af bestemmelsen ændres. Det bør således præciseres i bestemmelsen og dens bemærkninger, at pligten til at udvikle metoder til beregning og kortlægning af dækning kun må pålægges netejerne i rimeligt omfang, efter grundig inddragelse af netejerne samt under behørig hensyntagen til omfanget af udviklingsopgaven og den efterfølgende administration af sådanne beregningsmetoder, således at der ikke pålægges branchen unødigt store byrder, som vil have en negativ effekt på udrulning af dækning, da ressourcer i stedet vil skulle bruges til udvikling af beregningsmetoder.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at ministeriet har en god dialog med mobiloperatørerne om en forbedret metode for mobilkortlægningen, der gør, at mobilt bredbånd kan indgå i opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen. Det er hensigten at fortsætte denne dialog.

En forbedret metode for mobilkortlægningen er et væsentligt element i, at mobilt bredbånd kan indgå i opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen. Det vurderes derfor vigtigt, at der er hjemmel til at fastsætte regler om udviklingen af en forbedret metode, der giver adgang til valide og retvisende data om hastighederne for mobilt bredbånd – det gælder både download- og upload-hastigheder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at bemyndigelsen for ministeren alene forventes at blive udmøntet i tilfælde af, at drøftelserne mellem branchen og ministeriet ikke skulle munde ud i en aftale om en forbedret metode, hvor mobiloperatørerne kan stå inde for de data og hastigheder, der indmeldes til kortlægningen.

Såfremt bestemmelsen udmøntes, vil det ske med hensyntagen til omfanget af byrder for ejerne af elektroniske kommunikationsnet.

Ad nr. 6: Indhentelse af oplysninger om elforbrug fra Energinet

Datatilsynet bemærker, at det af lovforslagets § 2, nr. 12, bl.a. fremgår, at der er indsættelse et nyt stk. 9 i telelovens § 73 a, hvorefter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på visse vilkår kan indhente oplysninger om elforbrug på adresseniveau fra Energinet.

Datatilsynet har på baggrund af lovforslagets almindelige og specielle bemærkninger forstået det sådan, at det er hensigten med bestemmelsen overordnet at afklare, hvorvidt der er et elforbrug på nærmere bestemte enkeltadresser eller ej, og at indhentelsen af oplysninger fra Energinet ikke vil blive anvendt til nærmere analyser af elforbruget på enkeltadresser.

Datatilsynet bemærker, at det kan overvejes at præcisere formålet med behandlingen af oplysningerne fra Energinet, herunder at det alene er tilsigtet at foretage en afklaring af, om der er beboelse, og ikke at hjemle nærmere analyser af en adressers elforbrug.

Datatilsynet har i denne forbindelse forudsat, at oplysningerne fra Energinet udgør personoplysninger, og har noteret sig det i lovforslaget anførte om, at bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, om formålsbegrænsning skal iagttages ved indhentning af oplysninger fra Energinet. Tilsynet forudsætter derudover i almindelighed, at reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven vil blive iagttaget i det omfang, der er tale om behandling af personoplysninger foranlediget af de foreslåede ændringer i lovforslaget.

Datatilsynet bemærker afslutningsvist, at det fremgår flere steder af udkastet til lovforslag, at der kan fastsættes nærmere regler for forskellige forhold.

I den forbindelse henleder Datatilsynet opmærksomheden på databeskyttelseslovens § 28, hvorefter der bl.a. skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, hvis disse har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan bekræfte, at det er formålet med bestemmelsen at afklare, om der er beboelse på adressen eller ej. Oplysningerne vil ikke blive anvendt til nærmere analyser af elforbruget på enkeltadresser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 12, præcisere, at formålet med indsamling og behandling af oplysninger om elforbrug fra Energinet alene er at foretage en vurdering af, om adressen er beboet eller ej.

Ad nr. 7: Dokumentation og statistik, der kan understøtte den grønne omstilling

Teleindustrien (TI) anfører, at det med teleaftalen fra december 2021 blev besluttet, at telepolitikken – ud over de øvrige fire pejlemærker – skal understøtte den grønne omstilling. TI bemærker dog, at det ikke fremgår af aftalen, at der skal indsamles data fra telebranchen for at opnå dette.

TI henviser til, at det i lovforslaget nævnes, at der arbejdes på at understøtte sammenhængende og relevante indrapporteringer på grønne indikatorer i forskellige tværeuropæiske fora, herunder blandt andet i BEREC og som led i det nye Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). TI foreslår, at en eventuel iværksættelse af indberetningskrav skal afvente implementeringen af CSRD, der ligeledes vil medføre øget rapporteringskrav for virksomheder, således at det sikres, at selskaberne ikke pålægges unødige byrder.

Såfremt den foreslåede forpligtelse alligevel indføres før den fælleseuropæiske implementering af CSRD, er det TI's opfattelse, at byrden for selskaberne vil afhænge af den nærmere udmøntning af bestemmelsen i forhold til, om der udelukkende skal indberettes data,

som selskaberne allerede har let tilgængelige, eller om der skal indsamles og behandles data, som selskaberne ikke allerede benytter eller på anden måde har nem adgang til. TI henviser i den forbindelse til, at lovforslaget nævner data om energiforbrug, udledning af drivhusgasser samt bortskaffelse og genanvendelse af udstyr som eksempler på data, der kan ønskes indsamlet. TI bemærker i forlængelse heraf, at virksomhederne kan oplyse energiforbrug, men det virker unødvendigt administrativt byrdefuldt, hvis virksomhederne fx derudover ville skulle levere data for udledning af drivhusgasser.

TI bemærker i øvrigt, at det i udkastet til lovforslag nævnes, at indsamlingen af data om grønne indikatorer fra telebranchen kan have positive klimamæssige konsekvenser, idet indsamlingen og offentliggørelsen af data om grønne indikatorer understøtter øget fokus på branchens klimaaftryk og dermed branchens incitament til at begrænse egne udledninger. TI finder det unødvendigt at søge at fremme branchens fokus på at begrænse udledninger gennem en indberetningsforpligtelse, da denne dagsorden allerede gennem en række år har været central for branchen.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er enig med TI i, at yderligere indberetningskrav bør afvente implementeringen af CSRD i dansk ret for at sikre, at selskaberne ikke pålægges unødige byrder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker i den forbindelse, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet arbejder på at nedsætte en arbejdsgruppe med branchen, hvor det bl.a. skal drøftes, hvilke grønne indikatorer der vurderes at være de mest relevante. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13, vil udvælgelse af indikatorer bl.a. ske på baggrund af de indrapporteringskrav samt eventuelle standarder og anbefalinger for indsamling af grønne data på teleområdet, der findes på EU-niveau.

For at minimere risikoen for dobbeltreporteringer fra selskaberne i telebranchen og mindske de administrative byrder er det således hensigten at udvælgelse og udformning af de nye indberetningskrav for grønne indikatorer, som følger af lovforslagets § 2, nr. 13, skal afvente den nationale implementering af CSRD.

Ad nr. 8: Indberetning af radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner

Teleindustrien (TI) støtter afskaffelse af kravet i masteloven om, at radiodækningsplaner skal række minimum to år frem, som foreslås erstattet af en bemyndigelse til SDFI til at fastsætte regler om, hvor langt frem i tiden radiodækningsplaner skal række, herunder differentiere denne tidshorizont eksempelvis efter antenntype, samt at indberetningspligterne samles i én bekendtgørelse fra SDFI om indberetning, afgrænsning af, hvem der skal indberette, offentliggørelse af oplysninger m.v. TI henstiller, at branchen inddrages forud for den nærmere udmøntning for at sikre, at alle praktiske og tekniske forhold tages i betragtning.

TI støtter, at forpligtelsen til at indberette oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner udvides til at kunne omfatte ejere af master og ikke kun indehavere af frekvenstilladelser for at mastedatabasen kan understøtte et fuldstændigt overblik over master, som der kan anmodes om adgang til fælles udnyttelse af i medfør af bestemmelserne i mastelovens § 2. Samtidig gør TI opmærksom på behovet for generelt at ligesætte de såkaldte "tower companies" med indehavere af frekvenstilladelser på baggrund af udviklingen på markedet.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet tager bemærkningerne fra TI til efterretning. SDFI vil på den baggrund inddrage branchen i forbindelse med den nærmere udmøntning af regler vedrørende indberetningen.

Ad nr. 9: Forslag til yderligere ændringer

Teleindustrien (TI) foreslår, at der i lovforslaget indsættes en række yderligere ændringer af teleloven og masteloven for at sikre det bedst mulige grundlag for udrulning af dækning og udvikling af innovative tjenester.

Det drejer sig bl.a. om en ændring af telelovens § 60 a om offentlige myndigheders udlejning af arealer m.v., så den afspejler Kommissionens forslag til forordning om gigabitinfrastruktur, og mastelovens definition af den adgangsberettigede "operatør", således at den tilpasses definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (teledirektivet) og Kommissionens forslag til forordning om gigabitinfrastruktur.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet takker for TI's forslag til yderligere ændringer af teleloven og masteloven end de ændringer, der er lagt op til med lovforslaget.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at flere af de foreslåede yderligere ændringer vil kræve en nærmere undersøgelse af konsekvenserne af ændringerne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at der i øjeblikket pågår forhandlinger i EU om Kommissionens forslag til forordning om gigabitinfrastruktur. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, hvornår en endelig aftale om lovgivningsinstrumentet foreligger, og hvad det endelige indhold af lovgivningsinstrumentet bliver. På den baggrund vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at det på nuværende tidspunkt ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage yderligere ændringer af teleloven og/eller masteloven end de, der foreslås med dette lovforslag.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil dog se nærmere på TI's forslag til yderligere ændringer i forbindelse med ministeriets og Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs fremadrettede lovgivningsarbejde, der måtte udspringe af en endelig aftale om EU's lovgivningsinstrument vedr. gigabitinfrastruktur. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i relevant omfang inddrage relevante interessenter i lovgivningsarbejdet.